

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام درس: مصالح مهندسی

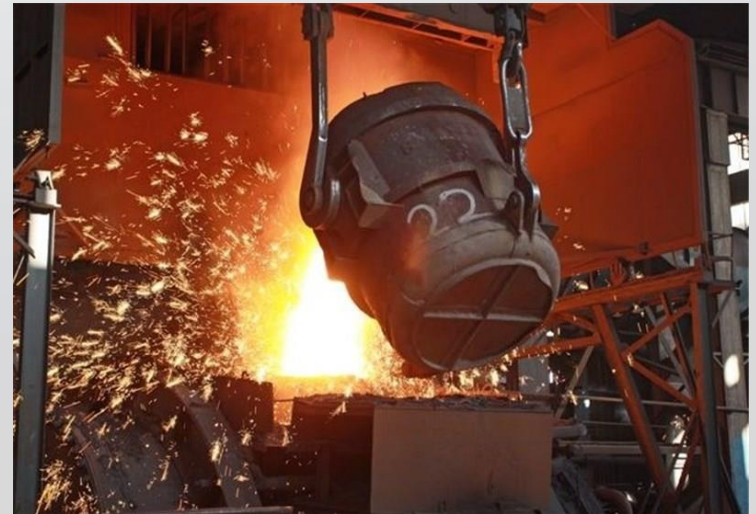
جلسه ۱ و ۲

مدرس: طاهر ربیع زاده

مقدمه، مواد مهم مصرفی در صنعت

- مواد در پیشرفت جوامع بشری نقش بسیار مهمی داشته اند، به طوریکه مورخین، هر دوره تاریخی را با نام یکی از موادی که در آن دوره نقش مهمی داشته است، نامگذاری کرده اند. عصر سنگ و عصر برنز از جمله این نام گذار یهاست.
- نخستین اشیاء فلزی ساخته شده به دست انسان، اشیاء کوچک مسی چکش کاری شده ای هستند که به نیمه اول هزاره چهارم پیش از میلاد، یعنی پایان عصر سنگ باز می گردند. در این دوران انسان در طبیعت به ماده ای برخورد که هنگام ضربه خوردن نمی شکست، بلکه به علت نرمی تغییر شکل مییافت.
- از آن جا که مس خالص دارای مقاومت زیادی نیست، فلز کاران درصدد برآمدند تا آنرا با ماد های ترکیب، و استحکام آن را زیاد کنند. با کشف قلع، عصر مفرغ آغاز شد.

- عنصر آهن به علت دیرگداز بودن، عدم چکشخواری و تغییر شکل، عملاً نتوانست در صنعت آن زمان جایی برای خود باز کند، تا اینکه با کشف راه‌های تبدیل آهن به فولاد، آهن نیز برای ساخت انواع وسایل از جمله اسلحه، زیورآلات و ابزار مورد نیاز انسان استفاده شد.
- در این میان فلزات گران‌بهایی مانند نقره و طلا از همان ابتدا به دلیل کمیابی، فسادناپذیری و دوام، و زیبایی برای ساخت زیورآلات و تهیه مصنوعات زینتی مورد استفاده قرار گرفتند.
- در حقیقت عصر آهن با ابداع روش‌های تولید چدن و فولاد در جهان پایان یافت و هم‌اکنون در عصر فولاد قرار داریم. امروزه اهمیت فولاد تا بدان‌جاست که میزان پیشرفت یک ملت وابستگی بسیاری به تولید فولاد و مصرف آن دارد.

- ما در جهانی زندگی میکنیم که اشیاء در آن از مواد مختلف ساخته می شود. خودروها، هواپیماها، کامپیوترها، یخچالها، و خلاصه تمام آن چه که در اطراف خود می بینید، از مواد تولید شده اند ویژگی های خاصی لازم است تا بتوان مواد را برای کاربردهای خاص به کار گرفت و از این رو است که علم مواد از اهمیت دو چندانی برخوردار می شود.

- بیشتر اوقات، مسئله اصلی در حیطه مواد، انتخاب یک ماده برای کاربردی خاص است، ولی به ندرت اتفاق می افتد که ماده انتخاب شده تمام خواص مدنظر یا اغلب آن ها را داشته باشد، لذا همواره سعی بر آن خواهد بود که تعادلی میان خواص گوناگون، به نحوی که کاربرد موردنظر نیز انجام شود، برقرار گردد.

- دومین موضوع در انتخاب مواد، تغییر خواص ماده در هنگام کار و یا در مجاورت با محیط کار است، بنابراین لازم است همواره ماده در این خصوص پایداری کافی را داشته باشد. از آن جمله می توان به کاهش استحکام در اثر افزایش دما یا در محیطهای خورنده، اشاره کرد.

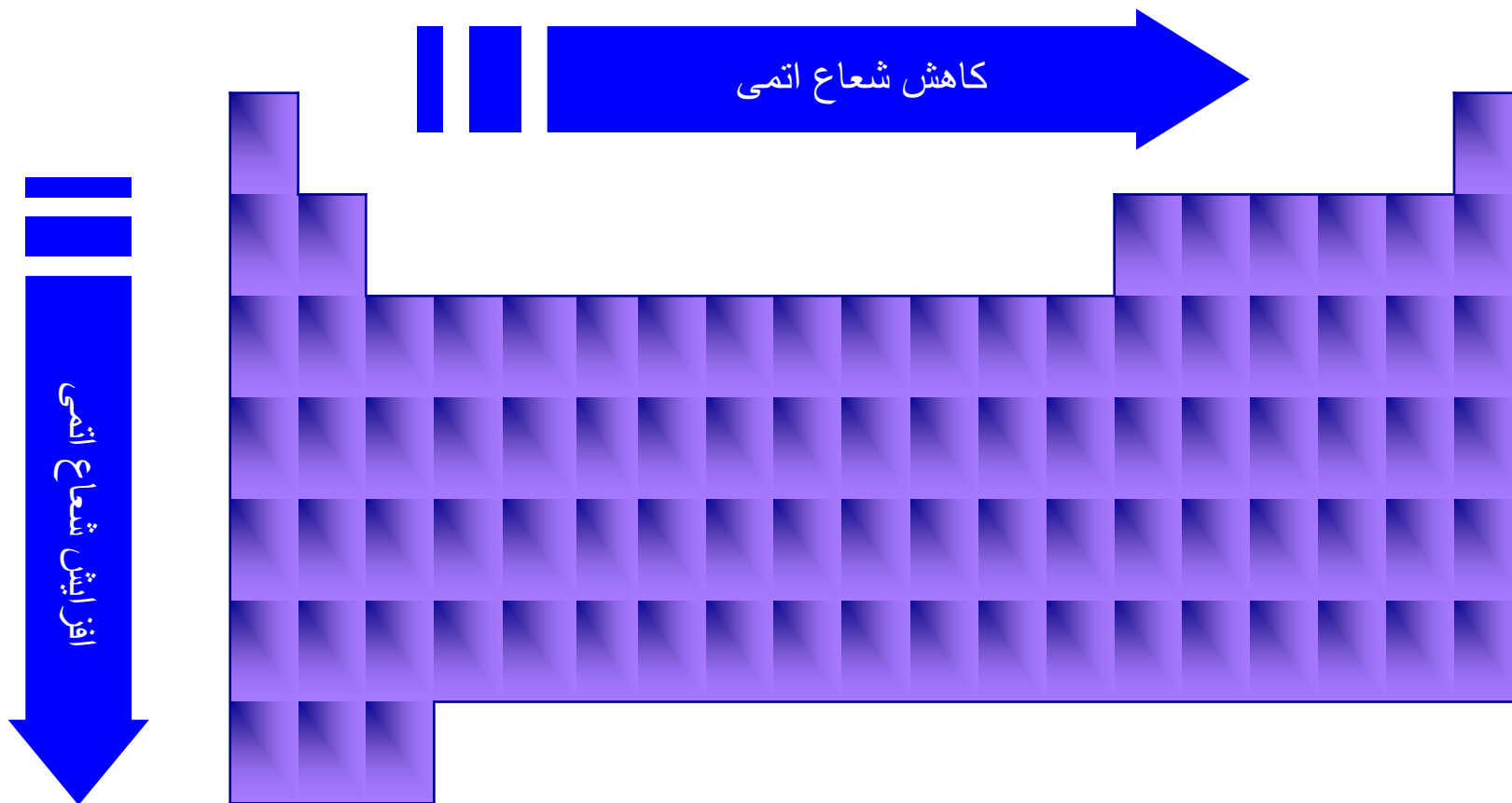
- مسائل اقتصادی نیز از موضوعات مهم در انتخاب مواد است. ممکن است ماده ای تمامی خواسته های ما را در کاربرد موردنظر برآورده سازد، ولی قیمت تمام شده آن مقرون به صرفه نباشد.

• طبقه بندی مواد

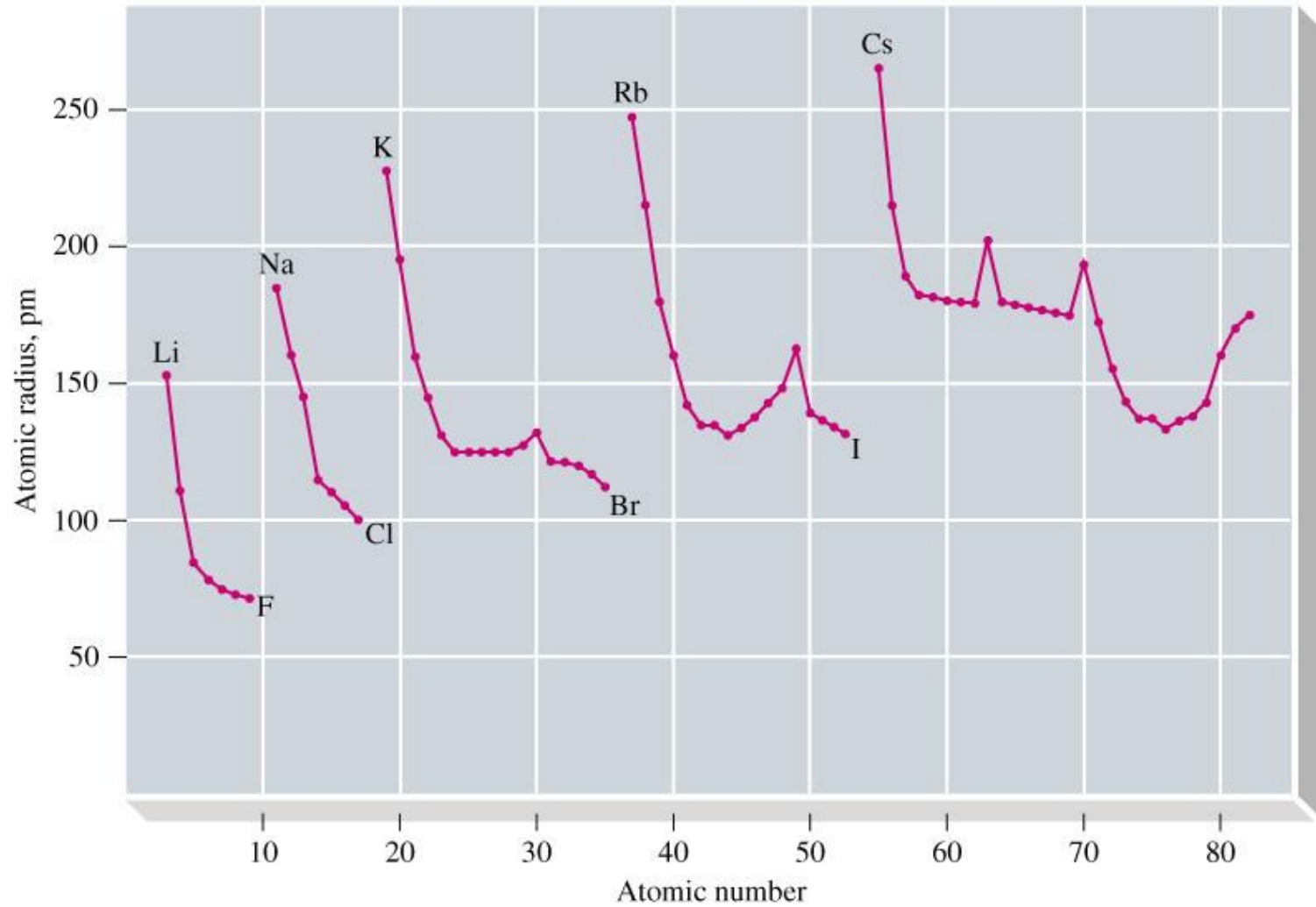
- انواع مواد مختلف را به روشهای متفاوتی میتوان طبقه بندی کرد. مواد براساس خواص شیمیایی، به سه گروه عناصر فلزی - غیر فلزی و مواد شبه فلز تقسیم بندی میشوند که در جدول تناوبی مندلیف به ترتیب عدد اتمی در کنار یکدیگر قرار گرفته اند. ردیفهای افقی جدول را تناوب و ردیفهای عمودی آن را گروه می نامند.
- عناصر گروههای I و II و III، فلزات هستند. عناصر بین گروه II و III را عناصر واسطه می نامند.
- آهن به عنوان یک فلز صنعتی در گروه عناصر واسطه قرار دارد.

فلزهای سبک		فلزهای سنگین										غیر فلزها										گازهای بی اثر																																																																																		
IA	IIA											III A	IV A	V A	VI A	VII A	VIII A	IX	X	11	12																																																																																			
3 1 Li 6.941	4 2 Be 9.012											13 3 B 10.81	14 4 C 12.011	15 5 N 14.007	16 6 O 15.999	17 7 F 18.998	18 8 Ne 20.183			19 3 K 39.098	20 4 Ca 40.078	21 5 Sc 44.956	22 6 Ti 47.88	23 7 V 50.942	24 8 Cr 51.996	25 9 Mn 54.938	26 10 Fe 55.845	27 11 Co 58.933	28 12 Ni 58.693	29 13 Cu 63.546	30 14 Zn 65.38	31 15 Ga 69.723	32 16 Ge 72.64	33 17 As 74.922	34 18 Se 78.96	35 19 Br 79.904	36 20 Kr 83.798	37 4 Rb 85.468	38 5 Sr 87.62	39 6 Y 88.906	40 7 Zr 91.224	41 8 Nb 92.906	42 9 Mo 95.94	43 10 Tc 98.906	44 11 Ru 101.07	45 12 Rh 102.905	46 13 Pd 106.42	47 14 Ag 107.868	48 15 Cd 112.411	49 16 In 114.818	50 17 Sn 118.710	51 18 Sb 121.757	52 19 Te 127.6	53 20 I 126.905	54 21 Xe 131.29	55 3 Cs 132.905	56 4 Ba 137.327	57 5 La 138.905	58 6 Ce 140.12	59 7 Pr 140.908	60 8 Nd 144.24	61 9 Pm 144.913	62 10 Sm 150.36	63 11 Eu 151.964	64 12 Gd 157.25	65 13 Tb 158.925	66 14 Dy 162.50	67 15 Ho 164.930	68 16 Er 167.259	69 17 Tm 168.930	70 18 Yb 173.054	71 19 Lu 174.967	72 2 Hf 178.49	73 3 Ta 180.948	74 4 W 183.84	75 5 Re 186.207	76 6 Os 190.23	77 7 Ir 192.222	78 8 Pt 195.084	79 9 Au 196.967	80 10 Hg 200.59	81 11 Tl 204.384	82 12 Pb 207.2	83 13 Bi 208.980	84 14 Po 209	85 15 At 210	86 16 Rn 222	87 1 Fr 223	88 2 Ra 226.025	89 3 Ac 227	90 4 Th 232.0377	91 5 Pa 231.03688	92 6 U 238.02891	93 7 Np 237.04817	94 8 Pu 244.06422	95 9 Am 243.06136	96 10 Cm 247.07035	97 11 Bk 247.07035	98 12 Cf 251.0825	99 13 Es 252.0833	100 14 Fm 257.1037	101 15 Md 258.1037	102 16 No 259.1037	103 17 Lr 262.1037

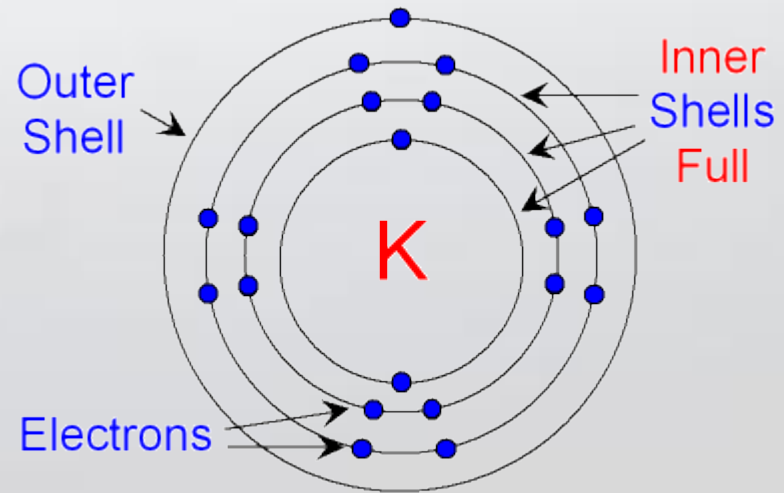
سیر تغییرات شعاع اتمی در جدول تناوبی

Atomic Radius

- هما نظور که می دانید اتمها از الکترون ها، نوترونها و پروتونها تشکیل شده اند. در هسته یک اتم دو ذره پروتون و نوترون وجود دارد و ذره سوم اتم، الکترون است. الکترونها، حول هسته در مسیرهایی خاص به نام مدار می چرخند. پروتون ها دارای بار مثبت، هستند و الکترونها بار منفی دارند، میزان بار این دو ذره با یکدیگر برابر است. نوترونها نیز دارای بار خنثی و فاقد بار الکتریکی هستند. بیشتر عناصر در لایه آخر خود، الکترونهای کافی جهت پایداری را ندارند و همواره سعی می کنند، الکترونهای لایه آخر خود را یا به اتمهای دیگر قرض بدهند، یا از آن ها الکترون بگیرند و یا برای تکمیل آخرین لایه اتمی خود الکترون های خود را با اتم های دیگر به اشتراک بگذارند. به طور کلی می توان گفت الکترونهای لایه آخر یک اتم در تعیین خواص فیزیکی و شیمیایی یک عنصر، بسیار تعیین کننده است.

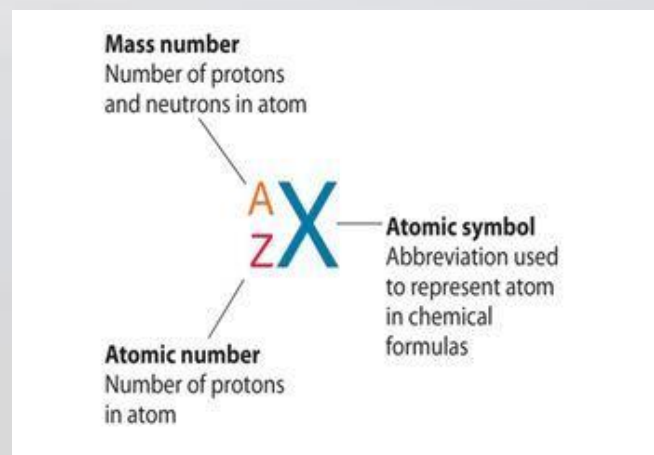
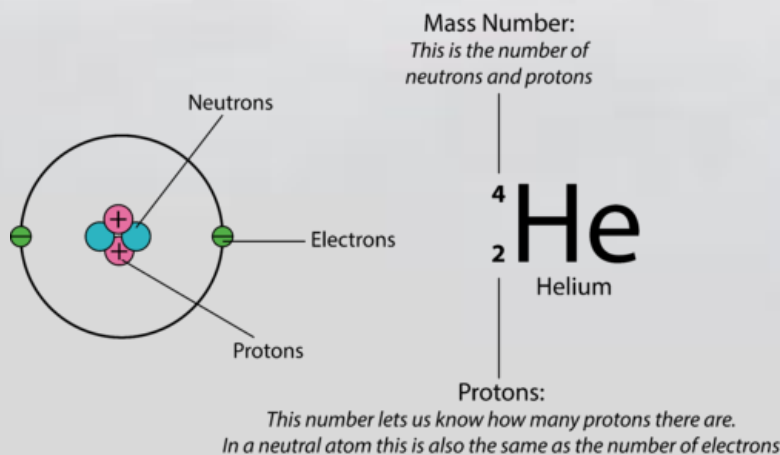

- گروه های پنج تا هشت را غیر فلزات تشکیل می دهند و عناصر گروه چهارم نیز شبه فلزات هستند.

- عناصر هر گروه مانند لیتیم، سدیم، و پتاسیم دارای خصوصیات شیمیایی و مکانیکی تقریباً یکسانی هستند ولی تفاوت زیادی در جرم اتمی دارند. برعکس عناصر در یک تناوب، مانند نیتروژن و کربن و اکسیژن دارای جرم یکسان ولی خواص متفاوت هستند. مواد بر اساس خواص الکتریکی به مواد رسانا، نیمه رسانا و مواد عایق تقسیم بندی می شوند.

- **جدول تناوبی عنصرهای شیمیایی**، نمایش جدولی **عنصرهای شیمیایی** بر پایه **عدد اتمی**، **آرایش الکترونی** و **ویژگی های شیمیایی** آنها است. ترتیب جایگیری عنصرها در این جدول از عدد اتمی (شمار پروتون های) کمتر به سوی عدد اتمی بالاتر است.

- عدد اتمی Z ، اصطلاحی است که در شیمی و فیزیک برای بیان تعداد پروتون های موجود در هسته اتم به کار می رود. عدد اتمی اصولاً شماره محل هر اتم در جدول تناوبی است.

- هر ترکیب شیمیایی، از به هم پیوستن یک یا چند اتم از دو یا چند عنصر مختلف تشکیل میشود. با توجه به نوع اتم های درگیر فلزی و غیر فلزی روش های گوناگونی برای اتصال آن ها به یکدیگر وجود دارد و هر کی از انواع پیوندهایی که در ادامه به آن اشاره میشود، ویژگی خاصی در ترکیب یا ماده جدید تولید شده ایجاد میکند که این خواص در شناخت علم مواد مورد بحث است.

انواع پیوندها در جامدات

- 1. یونی
- 2. کووالانسی
- 3. فلزی

1. اتصالات اولیه:

بین اتم ها

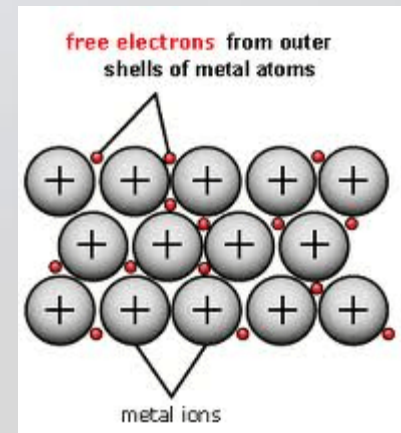
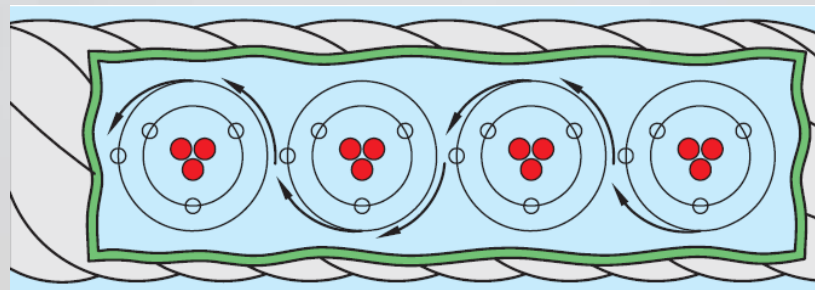
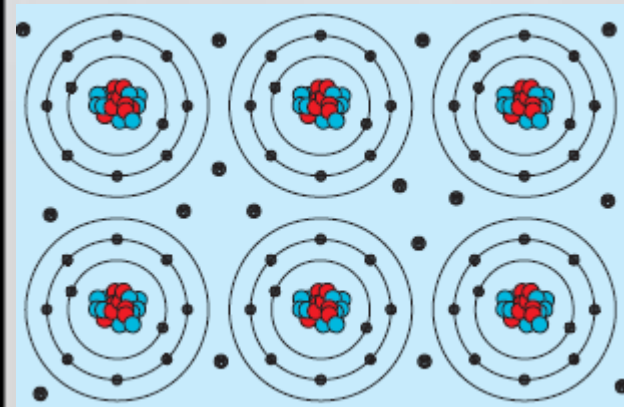
- 1. نیری واندروالسی
- 2. قطبی دائم
- 3. هیدروژنی

2. اتصالات ثانویه:

بین مولکول ها

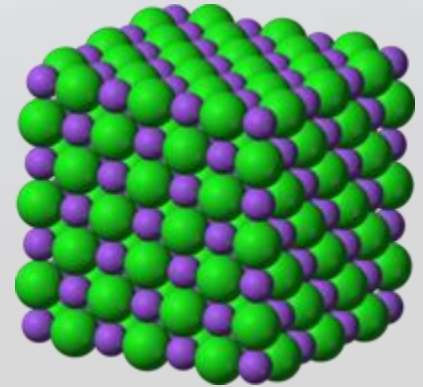
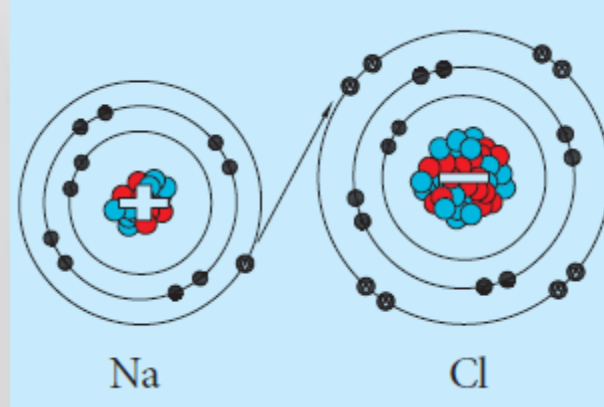
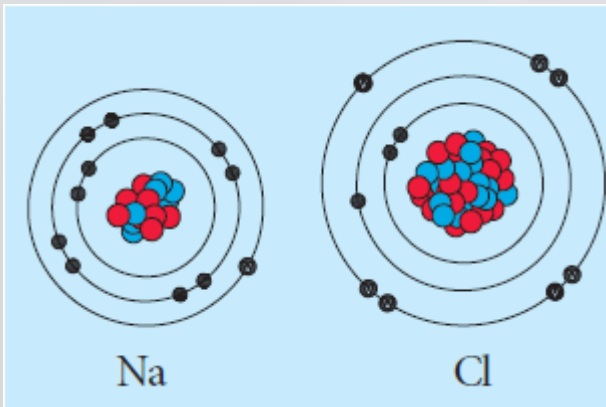
پیوند های فلزی:

بیشتر فلزات دارای یک، دو و یا سه الکترون در آخرین لایه خود هستند و پیوندی بسیار سست با هسته و اتم برقرار می سازند و بیشتر مواقع از اتم جدا می شوند. در فلزات و آلیاژهای فلزی، اتم های فلزی در کنار یکدیگر قرار گرفته اند و الکترونهای لایه آخر را به راحتی میان یکدیگر تبادل می کنند، به طوری که این الکترونها به هیچ اتمی متعلق نیستند. در بیشتر موارد، الکترون ها به دریایی تشبیه میشوند که یونهای فلزی در آن ها قرار دارند و آنها را به سختی در کنار یکدیگر قرار داده اند. بسیاری از خواص خوب فلزات از جمله رسانایی، انتقال حرارت و هدایت جریان الکتریکی در همین دریای الکترونی ریشه دارد. هدایت الکتریکی به مفهوم تبادل الکترون ها در این دریای الکترونی به راحتی صورت می پذیرد و با اعمال اختلاف پتانسیل میان دو سر یک سیم فلزی الکترونها جریان الکتریکی را درون سیم به جریان درمی آورد. مفهوم انتقال حرارت هم با ارتعاش اتم ها و الکترون ها همراه است. هر اندازه انرژی حرارتی بیشتری به یک قطعه سیم بدهید، اتم های آن با سرعت بیشتری حرکت می کنند و از آن جا که اتم ها در دریای الکترونی راحت تر مرتعش می شوند، لذا سرعت انتقال حرارت در بیشتر فلزات بسیار زیاد است.

پیوند یونی

پیوند یونی ساده ترین نوع پیوند میان اتم هاست. در حقیقت پیوند یونی پیوند میان عناصر فلزی و غیر فلزی را برقرار میکند و در صورت ترکیب عناصری که در دو انتهای چپ و راست جدول تناوبی قرار دارند، با یکدیگر، ساختار جدیدی با پیوند یونی ایجاد می شود. عناصر فلزی مثل سدیم دارای فقط یک الکترون در لایه آخر خود هستند که میل چندانی به ماندن در مدار مذکور ندارند و به راحتی از اتم جدا میشوند، درحالی که یک الکترون از اتم جدا شود، تعادل میان بارهای مثبت و منفی میان پروتون ها و الکترون ها به هم می خورد و اتم دارای بار مثبتی ناشی از وجود یک پروتون خواهد شد که به آن در اصطلاح یون مثبت گفته میشود. عکس این حالت در غیرفلزاتی مثل کلر نیز رخ می دهد. در این عناصر، اتم مایل است با جذب الکترون بیشتر، لایه آخر خود را تکمیل کند تا به اصطلاح پایدار شود (حفظ پایداری در اتم های فلزی با از دست دادن الکترون رخ میدهد). بدین ترتیب اتم مذکور با گرفتن یک الکترون، بار منفی یافته و به یون منفی بدل می شود. در نمک طعام با فرمولاسیون NaCl اتم عنصر کلر با جذب یک الکترون به یون منفی کلر، و اتم عنصر سدیم با از دست دادن یک الکترون به یون مثبت سدیم تبدیل می شود. حال به دلیل نیروی جاذبه میان دو یون مذکور، این دو یون در ساختاری جدید در کنار یکدیگر خواهند ماند. پیوند میان این دو یون از نوع پیوند یونی است و اتمهای این دو عنصر، ساختار کریستالی نمک طعام را می سازند که در شکل نشان داده شده است. پیوند یونی بیشتر در میان سرامیک ها وجود دارد. برای مثال اکسید آلومینیم با همین نوع پیوند، ساختاری بسیار سخت، شکننده و با دیرگدازی بالایی ایجاد می کند. در حقیقت بیشتر مواد، با پیوندهایی از نوع، پیوند یونی چنین خاصی تهابی را از خود بروز می دهند. مثال دیگر: MgO

Metals Tend to Lose Electrons

	1	2	13	14	15	16	17	18
H^+	H							He
He	Li	Be	B	C	N	O	F	Ne
Ne	Na	Mg	Al	Si	P	S	Cl	Ar
Ar	K	Ca	Ga	Ge	As	Se	Br	Kr
Kr	Rb	Sr	In	Sn	Sb	Te	I	Xe

Nonmetals Tend to Gain Electrons

1	2	13	14	15	16	17	18
H							He
Li	Be	B	C	N	O	F	Ne
Na	Mg	Al	Si	P	S	Cl	Ar
K	Ca	Ga	Ge	As	Se	Br	Kr
Rb	Sr	In	Sn	Sb	Te	I	Xe

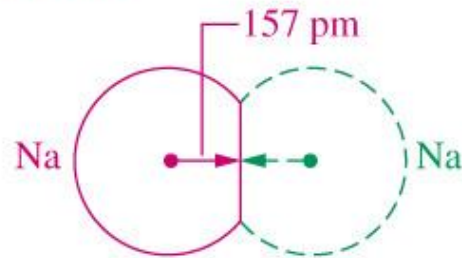
پیوند کووالانسی

نوعی پیوند است که میان غیرفلزات رخ میدهد. هما نظر که بیان شد، در غیرفلزات الکترونهای آخرین لایه اتم به شدت به هسته اتم وابسته هستند، لذا اتمهای مذکور به منظور رسیدن به پایداری بیشتر، به جای تبادل الکترونها میان یکدیگر، آن ها را به اشتراک می گذارند. برای مثال اتم عنصر کربن دارای چهار الکترون در لایه آخر خود است و چهار الکترون دیگر جهت رسیدن به حالت پایدار نیاز دارد، بنابراین با چهار اتم هیدروژن ترکیب میشود و با ایجاد چهار پیوند کووالانسی، مولکول گاز متان را تولید میکند تا به پایداری برسد. در این اشتراک الکترون، اتمهای هیدروژن دارای دو الکترون شده و پایدار می شوند. اتم کربن هم دارای چهار الکترون گردیده و پایدار می شود. چنانچه به جای دو اتم هیدروژن، دو اتم کربن دیگر را جایگزین کنیم و این کار را ادامه دهیم، زنجیره های بلندی از کربنها و هیدروژنها خواهیم داشت، که باعث ایجاد ساختار جدیدی می شود. از مهم ترین موادی که از چنین پیوندهایی پیروی می کنند، پلیمرها هستند که با قرارگیری، این زنجیره ها در کنار یکدیگر تولید می شوند.

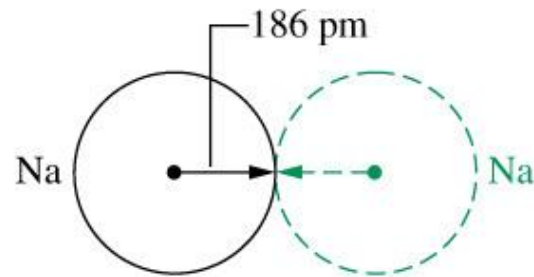

The Sizes of Atoms and Ions

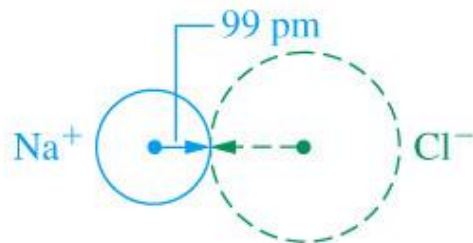
Covalent radius:

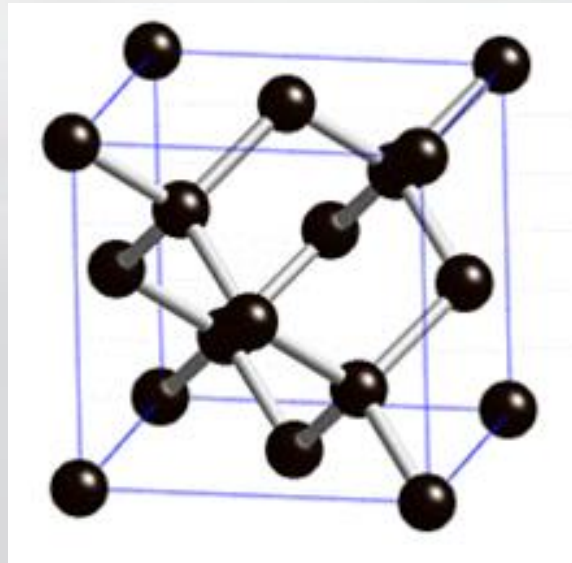
Metallic radius:

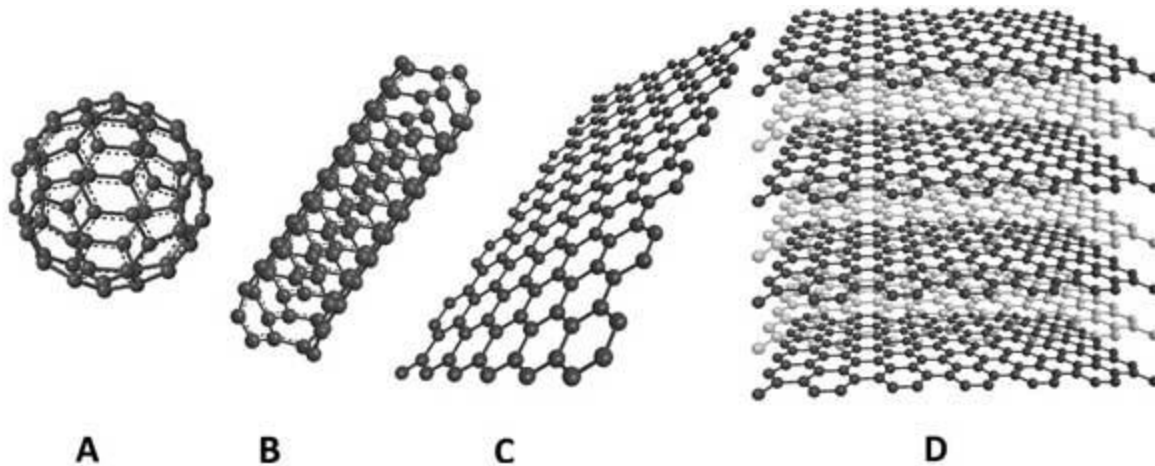
Ionic radius:

- از دیگر مثالهای پیوندهای کووالانسی میتوان به پیوندهای کووالانسی میان اتمهای کربن در ساختار الماس اشاره کرد. این پیوندها آن قدر قوی هستند که الماس را به سخت ترین ماده موجود در جهان طبیعت تبدیل کرده است. در شکل، یک ابزار تیز کن با جنس الماس برای تیز کردن مجدد سنگ ها استفاده میشود. به دلیل آنکه در پیوندهای کووالانسی، الکترونها بسیار به هسته های اتمی مقید هستند، لذا بیشتر موادی که دارای چنین پیوندی هستند، فاقد قابلیت هدایت الکتریکی بوده و ویژگی نارسانایی بیشتر دارند.

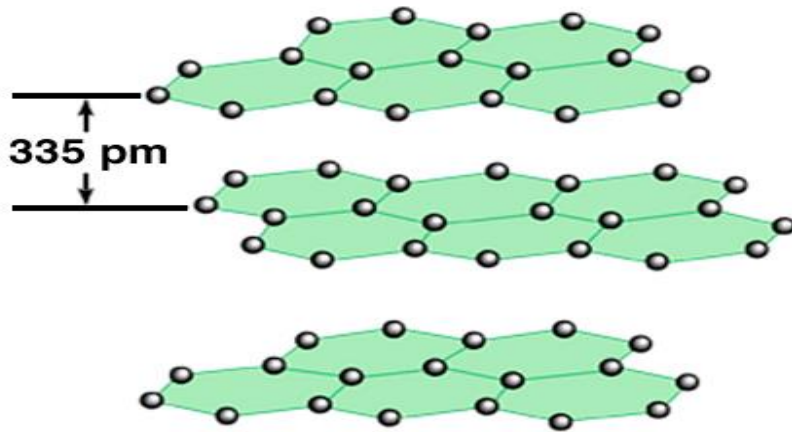

کربن و شکل های مختلف آن

- برخی از فرم های کربنی، (A فولرن)، (B نانولوله های کربنی، (C گرافن و (D گرافیت).

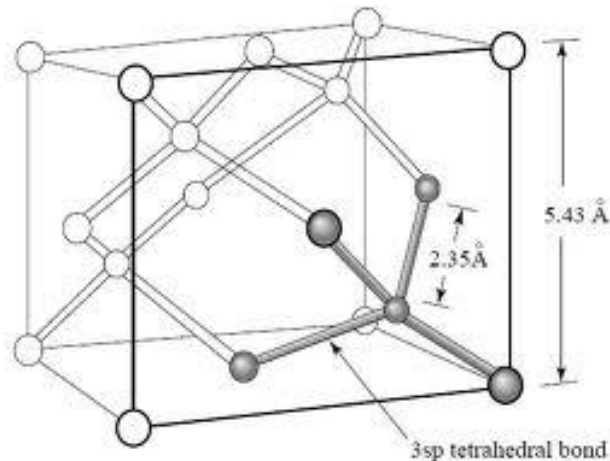
گرافیت:

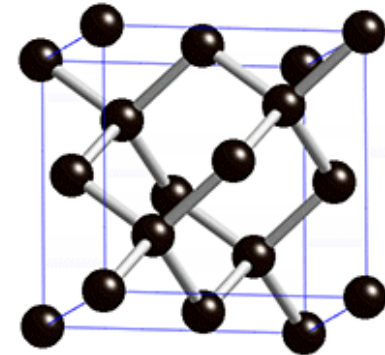
- یکی از آلوتروپ‌های (دگرشکلی‌ها) کربن است که به جهت نرم بودن و رنگ سیاهش در ساخت نوک مداد مورد استفاده قرار می‌گیرد. گرافیت ساختار لایه-لایه داشته و از قرار گرفتن ۶ اتم کربن به صورت ۶ ضلعی منتظم پدید آمده است. این اتم‌ها با پیوند کوالانسی به هم متصلند و نمی‌توانند با کربنی خارج از این لایه پیوند کوالانسی تشکیل دهند، بنابراین یک لایه گرافیت از طریق پیوند واندروالس - که پیوند ضعیفی است - به لایه‌های زیرین متصل است. این خاصیت سبب می‌شود لایه‌های گرافیت به راحتی به روی هم بلغزند. به همین دلیل از این ترکیب برای «روان کاری» و «روغن کاری» استفاده می‌شود. از گرافیت به عنوان الکترودهای کوره، روان کننده، ماده نسوز، قطعات الکتریکی، رنگ‌ها، فولادهای پرکربن، چدن‌ها، مداد گرافیتی و ... استفاده می‌شود. گرافیت بر خلاف الماس (دیگر آلوتروپ کربن) هادی جریان الکتریکی است. گرافیت پایدارترین شکل کربن در شرایط استاندارد است.

ساختار کریستالی الماس

یکی از سنگ‌های قیمتی و یکی از آلوتروپ‌های کربن است که در فشارهای بالا پایدار است. الماس بطور طبیعی تحت فشارهای زیاد اعماق زمین و در زمانی طولانی شکل می‌گیرد اما در آزمایشگاه می‌توان به کمک دو فرایند مجزا در زمانی بسیار کوتاه‌تر الماس تولید کرد. فرایند فشار بالا - دما بالا (HP HT) اساساً تقلیدی است از فرایند طبیعی شکل‌گیری الماس در حالی که فرایند رسوب‌گیری بخار شیمیایی (Chemical Vapor Deposition)، دقیقاً خلاف آن عمل می‌کند. در واقع CVD بجای وارد کردن فشار به کربن برای تولید الماس با آزاد گذاشتن اتم‌های کربن به آنها اجازه می‌دهد با ملحق شدن به یکدیگر به شکل الماس در آیند.

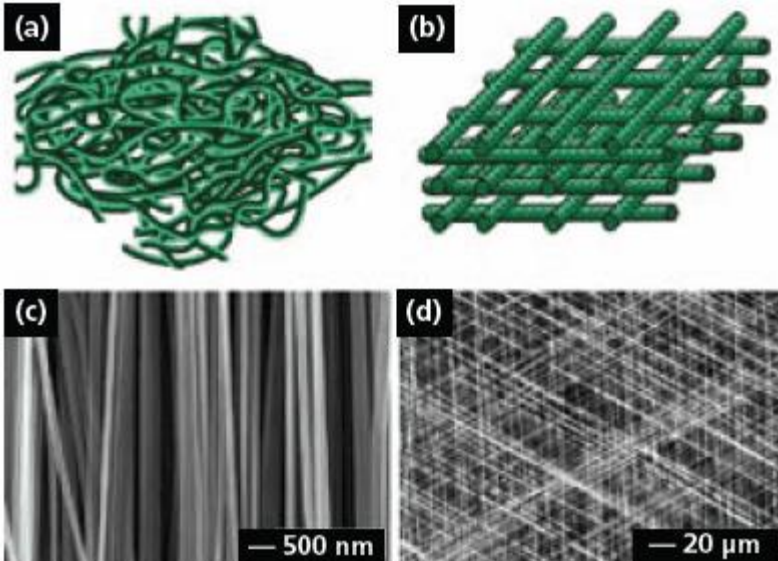

از جمله کاربردهای مهم تجاری الماس می‌توان به عنوان سنباده برای سایش و پرداخت فلزات و به عنوان یک پوشش برای ابزارهای برش نام برد.

• ۷-۱ - نانوالیاف کربنی (Carbon Nano-Fibers-CNFs)

نانوالیاف کربنی، نانوساختارهای استوانه‌ای با لایه‌های گرافن می‌باشند که به صورت‌های مخروط انباشته (Stacked Cones)، فنجان (Cups)، و یا صفحات (Plates) و بدون هسته‌ی توخالی (NoHollow Core)، مرتب شده‌اند. VGCFs (فیبر کربن رشد یافته از بخار) و انواع کوچکتر آنها به علت پتانسیل آنها برای پیشرفت خواص حرارتی، الکتریکی، محافظ فرکانس و مکانیکی توجه زیادی را به خود معطوف کرده‌اند. این مواد به طور گسترده در سیستم‌های مختلف مانند کامپوزیت‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند که به دلیل خواص استثنایی و قیمت پائین آنها می‌باشد.

طبقه بندی مواد

- انواع مواد مختلف را به روشهای متفاوتی می توان طبقه بندی کرد. مواد براساس خواص شیمیایی، به سه گروه عناصر فلزی - غیر فلزی و مواد شبه فلز تقسیم بندی می شوند.

• فلزات

- آهن، آلومینیم، مس، نیکل، روی، منگنز، وانادیم، فولاد و برنج از جمله فلزات و آلیاژهای متداول در صنعت هستند. آلیاژ، ماده ای است با خواص فلزی و تشیکل شده از دو یا چند عنصر شیمیایی که حداقل یکی از آنها فلز است. فولاد و برنج از جمله آلیاژهای مورد استفاده در صنعت هستند. زیرا فلزات در صنعت به ندرت به صورت خالص استفاده میشوند و برای بهبود خواص آنها، معمولاً عناصر فلزی را با یکدیگر و یا با عناصر غیر فلزی، آلیاژسازی می کنند. فلزات دارای خواص الکتریکی، حرارتی، مکانیکی بسیار خوبی هستند.

- اهمیت وزن قطعات در ماشین آلات تا آنجا اهمیت یافته که فلزات را به دو گروه فلزات سنگین و سبک تقسیم کرده اند

• خواص فلزات

• خواص فیزیکی

• *در دمای اتاق جامد است.

*براق است و می تواند صیقل داده شود.

*فلزات را می توان به ورقه های نازک مسطح کرد. این خاصیت چکش خواری نامیده می شود.

*فلزات را می توان به صورت سیم های نازک درآورد. این خاصیت قابلیت مفتول شدن نامیده می شود.

*رسانای خوبی برای جریان الکتریسیته است. بنابراین رسانا نامیده می شود.

*وزن زیادی دارد.

*استحکام کششی بالایی دارد.

*مات است.

*چگالی زیادی دارد زیرا، اتم ها فاصله ی کمی از هم دارد.

*هنگام ضربه زدن صدایی شبیه زنگ از خود ایجاد می کند.

*نقطه ذوب و جوش بالایی دارد.

خواص شیمیایی

• *در واکنش شیمیایی، الکترون خود را از دست می دهد و کاتیون های بار مثبت ایجاد می کند.

*الکتروپوزیتیو است و به عنوان عامل کاهنده ی خوب در نظر گرفته می شود.

*در واکنش با اسید های رقیق، گاز هیدروژن آزاد می کند.

*ترکیب کلرید و هیدرید تشکیل شده توسط فلزات جامد است.

*تمایل به واکنش با غیرفلزات دارد.

• ۱۰ فلز با ارزش دنیا را بشناسید

© hip_hop0

- Indium – ایندیوم
- Silver – نقره
- Rhenium – رنیوم
- Palladium – پالادیم
- Osmium – اسمیم
- Iridium – ایریدیم
- Ruthenium – روتنیم
- Gold – طلا
- Platinum – پلاتین
- Rhodium – رودیم

• غیر فلزات

• سرامیکها

• سرامیکها، از ترکیب شیمیایی فلزات با تعدادی از عناصر غیر فلزی تشکیل می شوند. موادی مانند اکسیدها، نیتrideها و کاربیدها از سرامیکهای مرسوم هستند. سرامیکها کاربردهای فراوانی در زندگی ما دارند. به عنوان مثال می توان به سفال - چینی، شیشه، سیمان اشاره کرد. شکنندگی و سختی زیاد و عایق بودن حرارتی و الکتریکی از خواص سرامیکها است. همچنین سرامیکها در برابر حرارتها بسیار زیاد و محیطهای به شدت خورنده، مقاومت زیادی دارند. سرامیکها می توانند شفاف یا مات باشند و عده ای از آنها هم دارای خواص مغناطیسی هستند. مثال: SiC ، Si_3N_4 ، Al_2O_3

پلیمرها

پلیمرها از زنجیرهای بلند کربنی به نام منومر در کنار یکدیگر به وجود می آیند.

این مواد شامل گروه اصلی پلاستیکها و لاستیکها هستند. تعداد زیادی از پلیمرها دارای پایه آلی هستند، مانند لاستیک که از صمغ نوعی درخت خاص تهیه می شود. از پلیمرهای بسیار رایج می توان به پلی اتیلن PE، نایلون و پلی وینیل کلراید PVC اشاره کرد. چگالی کم، مقاومت در مقابل خوردگی و پایداری شیمیایی از جمله خواص پلیمرها به شمار می آیند.

بیشتر این مواد دارای چگالی کمی هستند و خواص منحصر به فردی دارند. از جمله این خواص، نسبت استحکام به وزن آنهاست که باعث میشود در شرایط یکسان این نسبت در آنها بسیار بهتر از فلزات و حتی سرامیکها باشد.

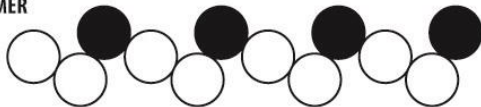
پلیمرها به راحتی به اشکال پیچیده تر درمی آیند، زیرا در دمای زیاد، خاصیت جاری شدن این مواد به شدت افزایش میابد و امکان قالبگیری آنها را در فرمهای مختلف فراهم می سازد. بیشتر این مواد در محیطهای خورنده بی اثر هستند و خواص شیمیایی خود را به خوبی حفظ می کنند، ولی مقاومت حرارتی آنها کم است و همین امر استفاده از آنها را محدود میسازد. به علت عایق بودن پلیمرها در برابر جریان الکتریسیته، از آنها برای جلوگیری از عبور جریان برق در تجهیزات گوناگون استفاده میشود.

Structure of Monomers and Polymers

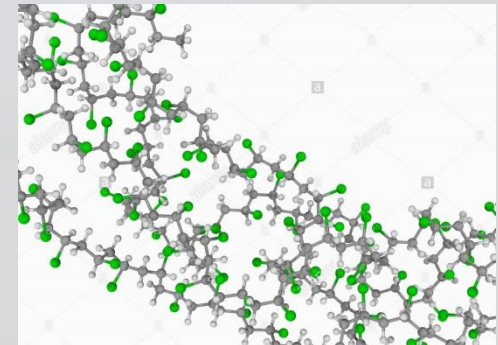
MONOMER

POLYMER

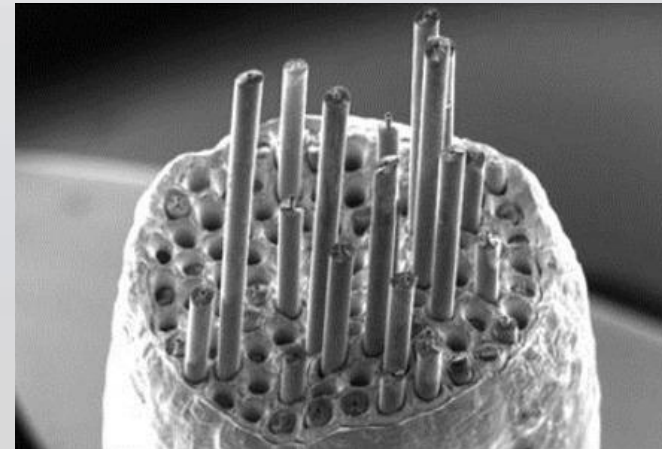

A polymer is a long-chain molecule made up of a repeated pattern of monomers.

• کامپوزیتها

• در کاربردهای مهندسی، امکان استفاده از یک نوع ماده که همهٔ خواص مورد نظر را فراهم کند، وجود ندارد. به عنوان مثال، در صنایع هوافضا، به موادی نیاز است که ضمن داشتن استحکام بالا، سبک بوده و مقاومت به خوردگی و سایش بالا داشته باشد. کامپوزیت ها، موادی چندجزئی هستند که خواص آن در مجموع از هر کدام از اجزاء بهتر است ضمن اینکه اجزای مختلف خواص خود را نیز حفظ میکنند و کارایی یکدیگر را بهبود می بخشند. معمولاً کامپوزیتها از یک جزء زمینه و یک جزء تقویت کننده تشکیل شده اند. کامپوزیت ها به سه دسته کامپوزیتهای زمینه فلزی، سرامیکی، پلیمری تقسیمبندی می شوند.

- از مرسوم ترین و پرکاربردترین کامپوزیتها، فایبر گلاس است. فایبر گلاس کامپوزیت با زمینه پلیمری است که توسط الیاف شیشه تقویت شده است. الیاف شیشه، استحکام زمینه پلیمری را افزایش می دهند. این کامپوزیت، انعطاف پذیری خوبی در طراحی قطعات دارد. از خواص دیگر آن نسبت استحکام به وزن بالای آن و مقاومت به خوردگی خوب آن است.
- انواع پروفیل‌های ساختمانی، انواع کانال مخصوص عبور سیم و لوله از کاربردهای فایبر گلاس است. در کامپوزیت‌های الیاف کربن، الیاف کربن به دلیل داشتن خواص مکانیکی برجسته مانند استحکام و چقرمگی بالا، سبکی، مقاومت به خوردگی به عنوان تقویت کننده در ساخت کامپوزیتهای آنها به کار می رود. کامپوزیت های الیاف کربن در صنعت ساختمان برای کاهش وزن سازه‌ها، لوازم ورزشی، صنعت خودرو و هواپیما و قطارها مورد استفاده قرار می گیرد.

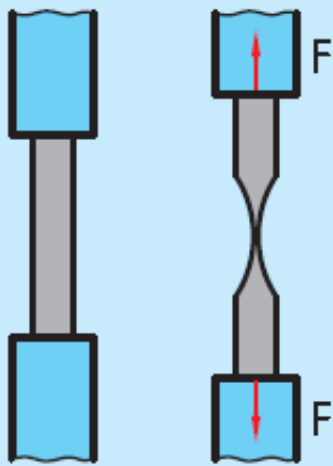

خواص مواد

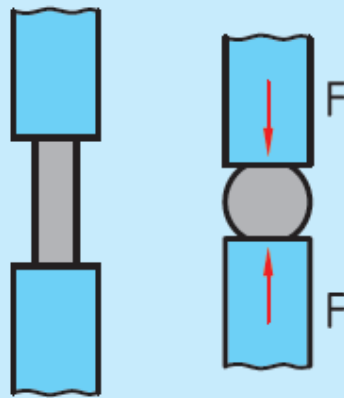
- شاید تا به حال از خود پرسیده باشید که چرا مواد مختلف با هم متفاوتند؟ چرا برخی از آنها محکمتر از سایرین هستند؟ چرا یک ماده را به شکلهای مختلف میتوان در آورد و برخی دیگر رانه؟ چرا برخی مواد رسانا و برخی نارسانا هستند؟
- ساختار مواد، ارتباط بین اتمها و یونها، مولکولهای تشکیل دهنده آن ماده را مشخص میکند و پیوندهای شیمیایی، نحوه اتصال میان اتمها و یونها را نشان می دهد. اگر در نحوه اتصال، نوع پیوند، متفاوت باشد مسلماً خاصیت ماده نیز متفاوت خواهد بود. بنابراین نوع پیوند بین اتمها، یکی از عوامل تعیین کننده خواص مواد است. خواص مواد به چهار دسته شامل خواص شیمیایی، خواص مکانیکی، خواص فیزیکی و خواص تکنولوژیکی تقسیم میشوند.

خواص مکانیکی

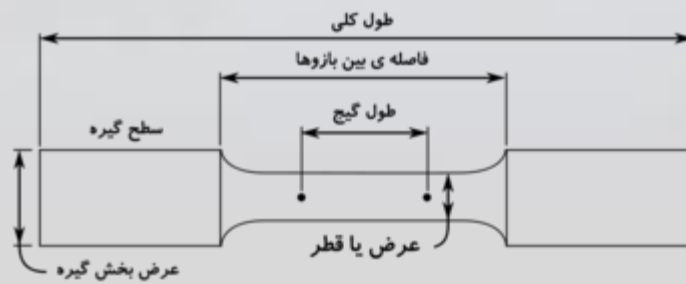
- در علم مهندسی، قطعات طوری طراحی میشوند که بتوانند نیروهای مختلفی را تحمل کنند. اعمال نیرو و میزان آن تا جایی ادامه می یابد که قطعه یا جزء مورد نظر به تغییر شکل دائم و یا شکست نرسد. رابطه میان نیرو و تغییر شکل را بیشتر توسط خواص مکانیکی مواد می سنجند.
- یکی از مهمترین مفاهیمی که در شناخت خواص مکانیکی مواد اهمیت دارد، تنش نامیده میشود. مفاهیم تنش و فشار در رابطه تنگاتنگی با یکدیگر قرار دارند. در حقیقت تنش، از تقسیم مقدار نیرو بر واحد سطح در یک ماده جامد به دست می آید. واحد تنش نیوتن بر متر مربع است که با پاسکال Pa نشان داده میشود. تنشی که باعث می شود تا جسم کشیده شود، تنش کششی، و تنش که موجب کوتاه تر شدن طول جسم میشود را تنش فشاری می نامند.

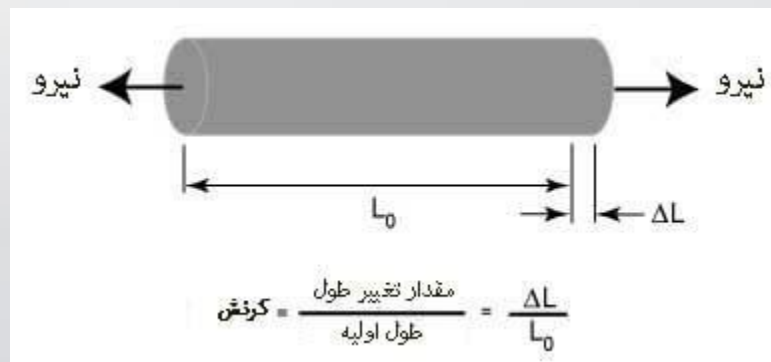
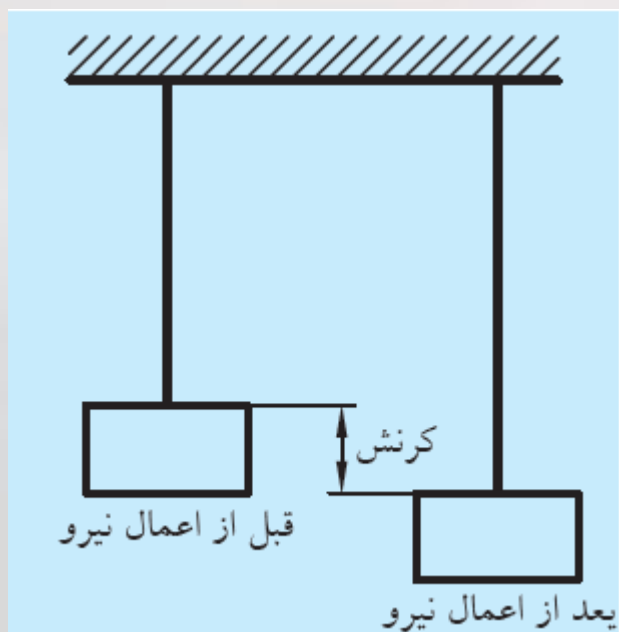
تنش کششی

تنش فشاری

- در حقیقت تمام مواد جامد موجود در طبیعت در اثر اعمال نیرو دچار تغییر طولهای کوچک یا بزرگ می شوند. البته این تغییر شکل در بسیاری از آن ها غیر قابل مشاهده است. میزان تغییر ابعاد را تغییر شکل یا به اصطلاح کرنش می نامند.
- در یک ماده مشخص به ازای هر کرنش یک تنش وجود دارد. در حقیقت، کرنش اندازه تغییر شکل حاصل از اثر نیرو را به ما نشان می دهد.

• استحکام

• استحکام عبارت است از میزان مقاومت یک جسم در برابر تغییر شکل، بدون آنکه دچار شکست شود. در این رابطه استحکام فشاری و کششی از مهمترین مفاهیمی هستند که مورد بررسی قرار میگیرند. استحکام کششی به بیان میزان مقاومت یا توانایی جسم در تحمل نیروهای کششی، بدون آنکه گسستگی رخ دهد، گفته میشود. امکان افزایش استحکام کششی از طریق آلیاژسازی و عملیات حرارتی به وجود میآید. استحکام فشاری نیز به طور معکوس به میزان توانایی یک جسم در تحمل نیروهای فشاری، بدون آنکه شکسته شود، اطلاق می شود. جدول زیر استحکام کششی تعدادی از مواد را نشان می دهد.

استحکام (Mpa)	ماده
۱۲ تا ۲	چوب
۱۰۰ تا ۶۰	پلیمرها
۶۰۰ تا ۱۰۰	آلومینیم و آلیاژهای آن
۱۰۰۰ تا ۸۰	مس و آلیاژهای آن
۱۳۰۰ تا ۲۵۰	آهن و فولاد کربنی
۱۸۰۰ تا ۵۰۰	فولادهای عالی

• سختی

• میزان مقاومت یک ماده در برابر نفوذ اجسام خارجی را سختی آن می نامند و هرچقدر سختی یک ماده بیشتر باشد، مقاومت به نفوذ آن نیز بیشتر خواهد بود. سختی رابطه مستقیمی با استحکام دارد، بهطوری‌که هر چقدر سختی بیشتر شود، استحکام نیز افزایش خواهد یافت. از طرفی میتوان انتظار داشت که ماده سخت به راحتی در مواد دیگری که دارای سختی کمتری از آن هستند، فرو رود. در میان مواد، الماس به دلیل داشتن پیوندهای کووالانسی قوی میان اتمهای سازنده آن که همان کربن است، سختترین ماده است. سختی مواد را به روشهای متفاوتی اندازه‌گیری میکنند. این روشها عبارتند از: روش برنیل، وکیرز و راکول. تفاوت این آزمونها بیشتر در نوع و شکل فرورونده دستگاه تست سختی سنج است.

• می توان آزمون های موجود را به سه دسته کلی تقسیم بندی نمود :

• - آزمون سختی الاستیک Elastic Hardness Test سختی برگشت یا انعکاس

• - آزمون سختی خراش Scratch Hardness Test مقاومت در برابر برش یا سایش -

• آزمون سختی فرورفتگی Penetration Hardness Test مقاومت در برابر فرورفتگی

• ۱- آزمون سختی الاستیک Elastic Hardness Test :

• در اندازه گیری سختی به این طریق، معمولاً ساچمهء سختی از فاصله ای معین بر سطح فلز مورد آزمون می افتد و با توجه به ارتفاع برگشت ساچمه که خود نشانگر میزان انرژی جذب شده توسط سطح فلزات است، سختی فلز تعیین می شود. دستگاه اسکروسکوپ را که متداول ترین دستگاه آزمایش سختی دینامیک است و سختی را بر حسب ارتفاع بازگشت ساچمه اندازه می گیرد.

• ۲- آزمون سختی خراش) : Scratch Hardness Test مقاومت در برابر برش یا سایش (

- این روش آزمون از اولین روشهای بررسی سختی اجسام می باشد، که توسط زمین شناس معروف، موس ۱ بنیان نهاده شده است. این روش بر اساس رده بندی کانیهای مختلف بر اساس تواناییهای هر یک در ایجاد خراش بر روی دیگری است. بدین ترتیب جسم سخت تر قابلیت ایجاد خراش بر روی جسم نرم تر را دارا می باشد. بر اساس این اصل می توان جدولی تهیه نمود که در آن نرمترین کانی با شماره ۱ تالک بوده و سخت ترین آن با شماره ۱۰ الماس است. مزیت این روش سهولت آن بوده و یک دید سریع به کارشناسان می دهد. آزمون سختی موس در بین زمین شناسان بسیار رایج بوده لکن استفاده عملی در مباحث مهندسی ندارد. عیب بزرگ این روش حدودی بودن آن و عدم یکنواختی بین مقیاسهاست. عدد سختی مواد مختلف در مقیاس موس در جدول ۱ آورده شده است.
- اگر یک ماده نامشخص با شماره ۶ خراشیده شود ولی با شماره ۵ خراشیده نشود، سختی آن بین ۵ و ۶ خواهد بود. بزرگ ترین عیب این روش آنست که مقیاس سختی یکنواخت نیست.

عدد	جنس ماده	عدد	جنس ماده
۱	تالک	۶	اورتز
۲	ژیپسیت	۷	کوارتز
۳	کلسیت	۸	توپاز
۴	فلورین	۹	کروندوم
۵	آپاتیت	۱۰	الماس

• ۳- آزمون سختی فرورفتگی : Penetration Hardness Test

• این آزمون و روش های مختلف آن از مهم ترین ابزارهای مهندسی به شمار می آیند. در این آزمون که به آزمون سختی نفوذ نیز موسوم می باشد، میزان سختی را بوسیله مقاومت جسم در مقابل فرورونده می سنجند. بطور کلی عدد سختی، عدد و ارزشی است که در روشهای مختلف این آزمون بدست می آید و حدود زیادی با یکدیگر و با استحکام کششی نهایی تا فلزات غیر شکننده متناسب است.

• در این روشها با فرورودن یک فرورونده (ساچمه، هرم یا مخروط های سخت فولادی) و گود کردن جسم، سختی آن را از روی عمق فرورفتگی یا عرقچین حاصله اندازه گیری می کنند. چهار روش متداول برای انجام آزمایش سختی فرورفتگی یا سختی نفوذی وجود دارد که عبارتند از :

• الف) آزمون سختی برینل Brinell Hardness test

• ب) آزمون سختی راکول Rockwell Hardness test

• ج) آزمون سختی ویکرز Vickers Hardness test

• د) آزمون ریزسختی Microhardness Hardness test

سختی برینل: از معیارهای سختی است که بر اساس مقاومت مواد در برابر فرورونده کروی شکل از جنس فولاد یا کاربید تنگستن به قطر ۱۰ میلی متر سختی آن‌ها را تعیین می‌کند. سختی مواد در این روش به صورت زیر محاسبه می‌شود: عدد سختی برینل (کیلوگرم بر میلی متر مربع)، P مقدار بار اعمال شده (به کیلوگرم)، D قطر ساچمه (میلی متر) و d قطر حفره ایجاد شده به میلی متر می‌باشد.

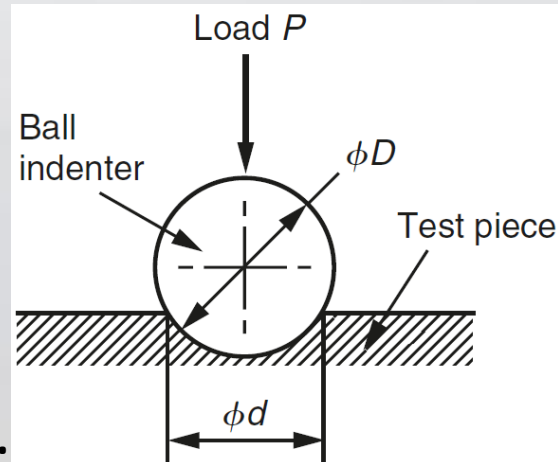
قطعه نمونه را بر روی سندان قرار داده و سندان را بالا می‌برند به طوری که یا ساچمه مماس شود. پمپ نمودن روغن به داخل سیلندر اصلی، سبب اعمال یک نیروی رو به پایین به پیستون اصلی دستگاه و در نتیجه فشار وارد آوردن بر روی ساچمه می‌شود. این فشار باعث فرو رفتن ساچمه بر روی سطح قطعه مورد آزمایش می‌گردد.

یکی از این محدودیت‌ها، مناسب نبودن آن برای مواد بسیار سخت می‌باشد. در این موارد، ساچمه اکثراً تغییر شکل می‌دهد. همچنین برای قطعات خیلی نازک که احتمالاً عمق حفره ایجاد شده بیشتر از ضخامت قطعه باشد، این روش مناسب نمی‌باشد. ضخامت قطعات نمونه جهت آزمایش نبایستی کمتر از ده برابر عمق حفره

تا درجه سختی 400 BHN مناسب است و برای فلزاتی با سختی بالاتر از 500 BHN توصیه نمی‌شود.

$$\text{BHN} = \frac{2P}{\pi D (D - \sqrt{D^2 - d^2})}$$

P is the applied load of 3000, 1500, or 500kg.

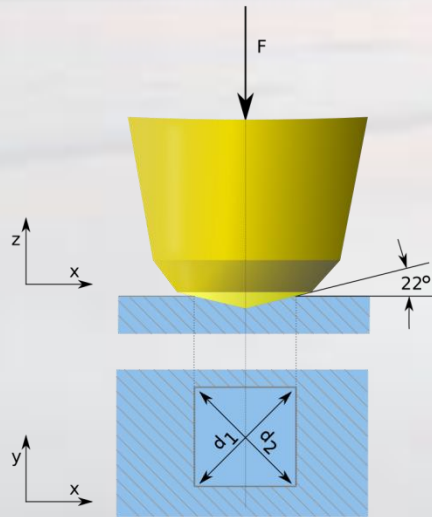
• **سختی ویکرز:** از معیارهای سختی است که بر اساس مقاومت مواد در برابر فرورونده هرمی شکل از جنس الماس سختی آنها را تعیین می کند. فرورونده بکار رفته در این روش، الماس هرمی با قاعده مربع شکل است که سطوح مقابل آن با زاویه ۱۳۶ درجه به یکدیگر می رسند. مقدار سختی ماده پس از آزمایش توسط رابطه زیر بدست می آید.

• واحد سختی ویکرز کیلو گرم نیرو بر میلی متر مربع است و مقادیر حاصل بصورت $xxxHVyy$ گزارش می شوند که xxx میزان سختی و yy نیروی اعمال شده بر فرورونده است.

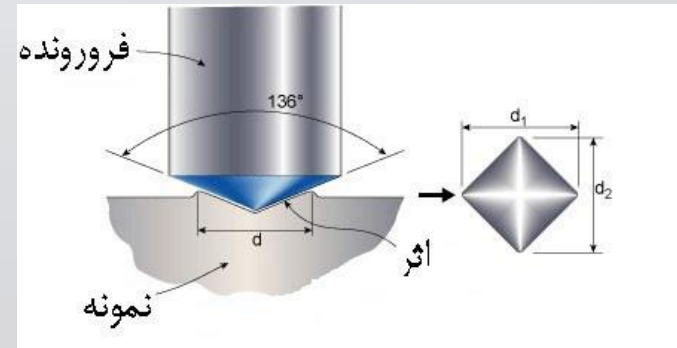
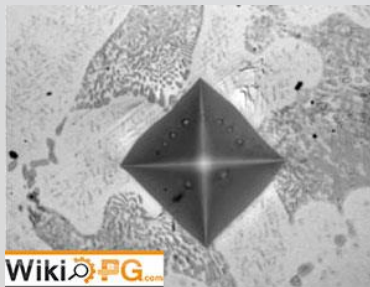
• $P =$ بار وارده بر حسب کیلو گرم

• $L =$ میانگین طول قطرها بر حسب میلی متر

• $\theta =$ زاویه میان وجوه مقابل الماس (۱۳۶°)

$$DPH = \frac{2P \sin\left(\frac{\theta}{2}\right)}{L^2} = \frac{1.854 P}{L^2}$$

• **سختی راکول:** یکی از معیارهای سختی است که بر اساس مقاومت مواد در برابر فرورونده با اعمال بار بزرگتر در مقایسه با بار اولیه سختی آنها را تعیین می کند.

• در روش سختی سنجی راکول ابزاری وجود دارد که با استفاده از آن می توان سختی را مستقیماً خواند. اساس کار این روش اندازه گیری اختلاف عمق نفوذ در ماده است. متداولترین آزمون سختی در ایالات متحده آزمایش راکول بوده است. دلیل این امر سرعت، عدم امکان بروز خطا از طرف شخص، قابلیت تشخیص تغییرات کوچک سختی در فولاد سخت شده و کوچک بودن اندازه فرورفتگی است به طوری که قطعات عملیات حرارتی شده نهایی می توانند بدون صدمه دیدن آزمایش شوند.

• همان طور که گفته شد، در این آزمایش از عمق فرورفتگی تحت بار ثابت به عنوان مقیاسی برای سختی استفاده می شود. ابتدا یک نیروی اولیه اعمال می شود. سپس بار اصلی وارد شده و عمق فرورفتگی به طور خود کار ثبت می شود. سپس بار اصلی از روی قطعه برداشته شده و تا نیروی اولیه کاهش داده می شود.

• عموماً دو نوع سختی سنجی راکول وجود دارد. نوع معمولی که برای مقاطع نسبتاً ضخیم و نوع سطحی که برای مقاطع نازک به کار می رود. بار اولیه در سختی سنج راکول معمولی ۱۰ Kg و در سختی سنج سطحی ۳ Kg می باشد.

• در روش راکول انواع فرو رونده و نیروهای مختلف را می توان به کار برد و هر ترکیب از این دو معرف مقیاس راکول مخصوصی است. در اکثر موارد برای اندازه گیری سختی فلزات از سه روش زیر بیشتر استفاده می شود:

• راکول A:

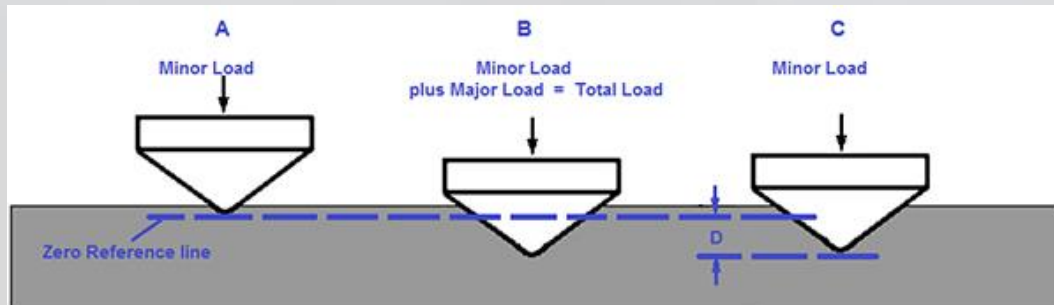
• که نیروی ۶۰ کیلوگرم را اعمال می کند

• راکول B:

• که نیروی ۱۰۰ کیلوگرم را اعمال می کند

• راکول C:

• که نیروی ۱۵۰ کیلوگرم را اعمال می کند

معیارهای مختلف راکول [۱]

معیار	مخفف	بار	فرورونده	کاربرد
A	HRA	kgf 60	مخروط الماسی 120°	فولادهای نازک و سخت‌کاری سطحی شده
B	HRB	kgf 100	کره فولادی با قطر 1/16 اینچ	آلیاژهای آلومینیوم، آلیاژهای مس و فولادهای نرم
C	HRC	kgf 150	مخروط الماسی 120°	فولادهای سخت، آلیاژهای تیتانیوم
D	HRD	kgf 100	مخروط الماسی 120°	آهن مالیل پرلیتی
E	HRE	kgf 100	کره فولادی با قطر 1/8 اینچ	چدن، آلیاژهای آلومینیوم منیزیم
F	HRF	kgf 60	کره فولادی با قطر 1/16 اینچ	آلیاژهای مس آنیل‌شده
G	HRG	kgf 150	کره فولادی با قطر 1/16 اینچ	برلیم-مس، آهن‌های مالیل
H	HRF	kgf 60	کره فولادی با قطر 1/8 اینچ	آلومینیوم، روی، سرب
K	HRF	kgf 150	کره فولادی با قطر 1/8 اینچ	مواد بسیار نرم یا نازک
L	HRF	kgf 60	کره فولادی با قطر 1/4 اینچ	مواد بسیار نرم یا نازک
M	HRF	kgf 100	کره فولادی با قطر 1/4 اینچ	مواد بسیار نرم یا نازک
P	HRF	kgf 150	کره فولادی با قطر 1/4 اینچ	مواد بسیار نرم یا نازک
R	HRF	kgf 60	کره فولادی با قطر 1/2 اینچ	مواد بسیار نرم یا نازک
S	HRF	kgf 100	کره فولادی با قطر 1/2 اینچ	مواد بسیار نرم یا نازک
V	HRF	kgf 150	کره فولادی با قطر 1/2 اینچ	مواد بسیار نرم یا نازک

• شکل پذیری

• توانایی یک ماده در تغییر شکل بدون شکسته شدن را شکلپذیری میگوییم. در حقیقت رابطه مستقیمی میان ازدیاد طول و شکل پذیری وجود دارد و هر ماده‌ای که بتواند در برابر نیروهای وارده افزایش طول بیشتری داشته باشد را ماده شکل پذیر نرم میگوییم. موادی را که در برابر تغییر شکل مقاومت ندارند و به سرعت می شکنند، ترد می نامیم. شیشه از بارزترین مثالهای مواد ترد است.

• در تصادف میان دو خودرو بدنه آنها خرد نمی شود، بلکه دچار تغییر شکل می شود، چرا که فلزات موادی شکل پذیرند. فولادها، تا یک پنجم طول خود قابلیت ازدیاد طول دارند و این درحالی است که چدن تنها یک درصد ازدیاد طول را تحمل می کند.

• ترموپلاستیکها که خانواده ای از پلیمرها هستند، می توانند تا پنج برابر طول خود کشیده شوند، بنابراین مواد بسیار شکلپذیری به حساب می آیند. با توجه به جدول می توان دریافت که چرا برای تولید قطعات ظریف که به استحکام چندانی نیاز ندارند، ترجیح می دهند از مس و آلیاژهای آن استفاده شود.

ماده	درصد ازدیاد طول آن
سرامیک	۰
شیشه	۰
فولاد	۱۸-۲۵
روی و آلیاژهای مس	۱۰-۱۰۰
مس	۵۵

چقرمگی:

ماده چقرمه به ماده ای گفته میشود که در برابر ایجاد ترک و گسترش آن مقاومت کند. مواد ترد مثل شیشه از چقرمگی بسیار پایینی برخوردار هستند. هرگاه در اثر ضربه یک ترک کوچک ایجاد شود این ترک به سرعت در تمام سطح آن گسترش می یابد. چقرمگی را میتوان از طریق دیگری هم تعریف کرد و آن، توانایی ماده در جذب ضربه و مستهلک کردن آن در خود است. هر چقدر ماده، بیشتر بتواند بدون آنکه بشکند انرژی ضربه را درون خود مستهلک کند، آن ماده چقرمه تر خواهد بود. استفاده از پلیمر، کامپوزیت در سپر اتومبیل نیز به دلیل چقرمگی بالای آن ها نسبت به فلزات است، در نتیجه می تواند ضربه را در درون خود مستهلک سازد. چقرمگی شکست یک روش محاسباتی برای شکست ترد است در زمانی که در ماده ترک وجود داشته باشد. اگر چقرمگی شکست یک ماده کم باشد، آن ماده به صورت ترد می شکند و هرچه چقرمگی شکست بالاتر رود احتمال شکست نرم افزایش می یابد.

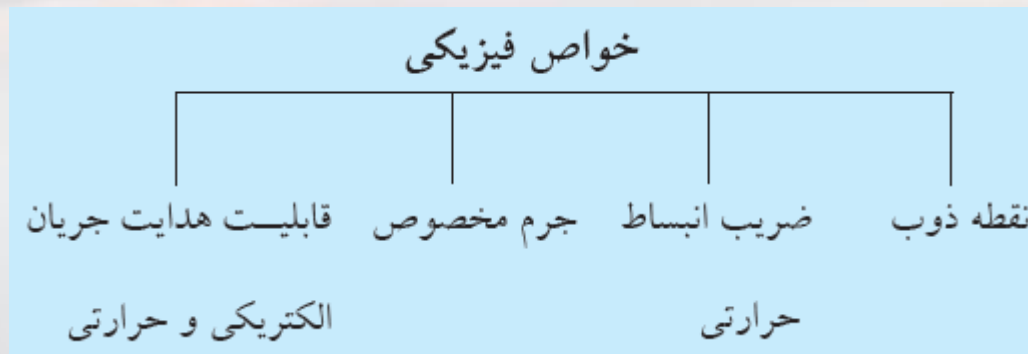
Material	K_{Ic} (MPa . m ^{1/2})
فلزات	
Aluminum alloy (7075)	24
Steel alloy (4340)	50
Titanium alloy	44-66
Aluminum	14-28
سرامیکها	
Aluminum oxide	3-5
Silicon carbide	3-5
Soda-lime-glass	0.7-0.8
Concrete	0.2-1.4
پلیمرها	
Polymethyl methacrylate	0.7-1.6
Polystyrene	0.7-1.1

برای چقرمه بودن، یک ماده باید هم محکم باشد و هم چکش خوار.

برای چقرمگی، یک ماده باید بتواند هم تنش های بالا و هم کرنش های بالا را تحمل کند.

خواص فیزیکی

- خواص فیزیکی مواد، به ساختمان اتمی آن‌ها بستگی دارد. نوع پیوند میان اتمها و چگونگی قرارگیری آنها در کنار یکدیگر از مواردی است که بر خاصیت مواد اثر مستقیم دارد. مهم‌ترین این خواص را در نمودار زیر مشاهده می‌کنید.

• نقطه ذوب:

• نقطه ذوب، درجه حرارتی است که ماده جامد در آن درجه حرارت به حالت مایع تبدیل می شود. برای مثال این درجه حرارت برای یخ، دمای صفر درجه است. مواد و عناصر به صورت خالص دمای ذوب ثابتی دارند.

• انبساط حرارتی:

• به جز تعدادی محدود، بیش تر مواد جامد با افزایش درجه حرارت، افزایش طول می دهند و با کاهش درجه حرارت طول آنها کاهش می یابد. جامدات نه تنها از لحاظ طول، بلکه از لحاظ عرض و ضخامت نیز افزایش می یابند. هر ماده ای دارای ضریب انبساط خطی و حجمی مربوط به خود است که در بسیاری از کاربردهای مهندسی، این ضریب از اهمیت خاصی برخوردار است.

• جرم مخصوص:

• جرم واحد حجم هر ماده را جرم مخصوص میگویند که برای هر ماده مقدار معین و ثابتی است که به نوع و ساختمان ماده بستگی دارد.

• قابلیت هدایت جریان الکتریکی و حرارت:

• میزان سهولت در عبور حرارت یا جریان الکتریکی، از خصوصیات مهم مواد است. چنانچه ماده ای قابلیت عبور جریان الکتریکی از درون خود را نداشته باشد، آن را نارسانا و در صورتیکه ماده ای دارای این قابلیت باشد، آن را رسانی می گویند. در حقیقت هر چقدر ماده ای رساناتر باشد، اتمهای آن ماده در برابر عبور جریان الکتریکی مقاومت کمتری ایجاد می کنند. اثر مقاومت بیشتر اتمها در برابر حرکت الکترونها و جریان الکتریکی به صورت گرما در ماده نشان داده می شود (یعنی هر چقدر مقاومت در برابر عبور جریان بیشتر باشد، ماده گرمتر خواهد شد). درست به همین دلیل است که گرم کن های برقی با استفاده از چندمفتول فلزی گرمای زیادی تولید می کنند). هدایت الکتریکی و هدایت حرارتی، رابطه ای تنگاتنگ با یکدیگر دارند. در بیشتر موارد هر چقدر ضریب هدایت الکتریکی بیشتر باشد، ضریب هدایت حرارتی بیشتر است و ماده حرارت را راحتتر از خود عبور می دهد.

• قابلیت هدایت حرارتی عبارت است از توانایی یک جسم در انتقال حرارت از نقطه ای به نقطه دیگر. حال هر چقدر این قابلیت بیشتر باشد، ماده با اتلاف انرژی کمتری حرارت را از خود عبور میدهد.

• خواص تکنولوژیکی مواد

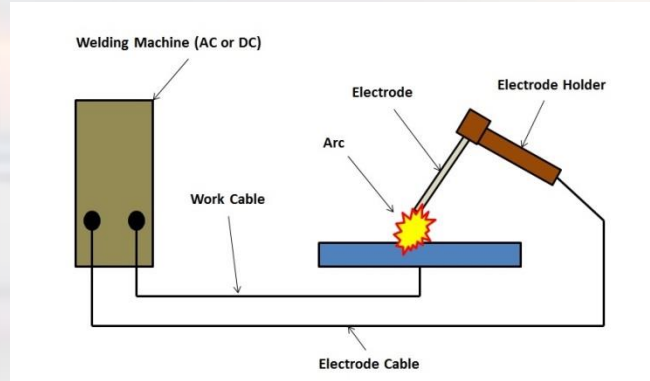
• قابلیت چکشخواری، جوشکاری و براده برداری مواد را خواص تکنولوژیکی میگویند.

• **قابلیت چکشخواری:** توانمندی تغییر شکل مواد را به کمک نیروی فشاری و ضربه، قابلیت چک شواری مینامند. به عنوان مثال فولاد، مس و برنج را میتوان تحت تأثیر نیروی فشاری تغییر شکل داد و عملیاتی مانند نورد، خمکاری و آهنگری را روی آنها انجام داد.

• **قابلیت ریخته گری:** این مفهوم رابطه تنگاتنگی با شکلپذیری دارد. برخی از مواد را میتوان به خوبی توسط فرایند ریخته گری تولید کرد. این مواد به دلیل خاصیت سیالیت خوبشان در حالت مذاب، مقاطع نازک را در قالبهای ریخته گری به خوبی پر میکنند. از این جمله میتوان به چدن و آلومینیم اشاره کرد.

- **قابلیت جوشکاری:** موادی قابلیت جوشکاری دارند که بتوان آنها را به کمک حرارت یا حرارت توأم با فشار، به صورت مذاب به یکدیگر متصل کرد. فولادها و بعضی فلزات غیر آهنی قابلیت جوشکاری دارند.

- **قابلیت براده برداری:** موادی دارای قابلیت براده برداری هستند که بتوان آنها را با سرعت زیاد و نیروی کم ماشین کاری کرد و سطح آنها پس از براده برداری، همچنان صاف و پرداخت شده باشد. برای بهبود خواص ابزارهای فولادی، عناصر آلیاژی منگنز، نیکل، کرم و سیلیسیم را با آن آلیاژ می کنند.

عناصر آلیاژی	تأثیر عناصر آلیاژی
منگنز (Mn)	قابلیت ماشین کاری را افزایش داده و آلیاژ آن به نام فولاد، مقاوم به خوردگی معروف است.
نیکل (Ni)	افزایش استحکام، چقرمگی و مقاومت به خوردگی
کرم (Cr)	افزایش استحکام، چقرمگی و مقاومت به خوردگی
فسفر (P)	باعث شکنندگی فولاد می شود و به عنوان عنصر مضر شناخته می شود.
گوگرد (S)	سختی گرمایی را کاهش داده و وجود آن در فولاد مضر است.
سیلیسیم (Si)	باعث افزایش سختی و چقرمگی فولاد می شود.